

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Som Solen oprinder morgenrød

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Som Solen oprinder morgenrød", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid68796/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Aabnede nys i det brusende Hav
Israels Udvei og Pharaos Grav.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden

- 12 Bølgen har brusset tretusinde Aar
Og meer over Pharaos-Graven,
Himmelens Gud er i Dag som i Gaar,
Det føle skal Tyrken og Paven;
Derfor i Norden og i Paradis
Gienlyder Israels Sang til Hans Priis.
Og nu driver Ulven paa hviden Sand fra Norden.

No. 27.

Egen Melodi af C. Barnekow.

- 1 Som Solen oprinder morgenrød,
Hvor Himmelens Fugle de sjunge,
Saa Israel steg af Havets Skiød,
Med himmelske Toner paa Tunge:
De sang om Hjelpen i Nødens Stund,
De sang om Veien paa Havets Bund;
Om Konge-Hæren, der sank som Bly,
De kvad i Sky.
- 2 Da, blegnende for det røde Hav,
Dem rystede Pharaos Lure,
Paa Almagts Ord for Moses Stav
Sig Bølgerne reiste som Mure,
I Dybet der blev en Kongevei,
Ægyptens Konge det hjalp dog ei,
For ham kun aabned det røde Hav
En bundløs Grav.
- 3 Da midtveis i Hav var Kongens Hær,
Som Ørne hans Bannere svæved,
For Torden og Lyn i Morgenskiær

Dog Kæmperne dirred og bæved,
Da vendtes Vogne, da vakdes Gny,
Da kiendtes *Herren*, da skreges: flye!
Da lukde brat sig for *Moses Stav*
 Det røde Hav.

4 Da tabde sig Hyl i Bølge-Brag,
Det gik med Hærskarer tilgrunde;
Da hilste med Sang den unge Dag
Tihundredetusinde Munde;
Og aldrig glemmes det Morgengry,
Da Folkesangen lød høit i Sky
Til Himmel-Kongen, den Helt saa prud,
 Den Guders Gud.

5 Fra Kammer og Kor i Lys og Løn,
Det høres nu klart udsjunget,
At *Christus* er Guds og *David's Søn*,
Af *Abrahams Sæd* udsprunget,
Hans Folk det var, som ved *Moses Stav*
Gik tørsko't over det røde Hav,
Hans Fædre var det, som sang i Kor:
 Vor Gud er stor!

No. 28.

1 Kom, lad os synge Vorherre en Sang!
I sin Glands er Han kommet tilsyne:
Rytteren kiæk sig paa Vrinskeren svang,
Lod i Støvet dog brat sig nedlyne.

2 Gud er vor Styrke og Gud er vort Skjold,
Vore Fædre Ham havde for Øie,